

Orbán Ottó 75

„Ebben a hónapban született O. O., a költő, /*im wunderschönen Monat Mai*, nem e világra való újszülött...”

(Orbán Ottó: 1936)

Orbán Ottó május 20-án lenne 75 éves. Rá emlékezünk most.

„Orbán Ottó nem avantgárd, bár volt avantgárd, nem posztmodern, bár lírája jól hasznosítható példatára lehetne annak is, nem hagyományos-klasszikus, bár ha tetszik, mondhatjuk klasszikusnak is. Sokfelé be lehetne sorolni, de mindenünnen ki is lóg a sorból. Eltökélten és szenvedélyesen személyes költő.”

Lator László

„Az Orbán-költészet egyszerre klasszikus, romantikus, modern, utómodern és posztmodern. Költőjét nem lehetett besorolni, de a provokáló Orbán-versek hegynyi tömegét-súlyát kikerülni sem lehetett. A posztmodern irodalomtudomány doktorai ezért úgy kezelték a költőt, mint ahogy a bocsánatos bűnben leledzött szokták: értékeit elismerjük, de... Orbán Ottó kemény, akarat-súlyos, drámai, férfias verseihez nem érhet föl semmiféle „de” gáncsa.”

Tózsér Árpád

„Versei igen különböző regiszterekben szólalnak meg, s ehhez hasonlóan a legváltozatosabb regiszterekben szólaltathatók is meg, a legváltozatosabb befogadási módokat képes megszólítani, ezért is léphetett legjelentősebb költőink sorába. Sajátos pozíciót foglal el így a magyar kortárs líratörténetben... Közvetít a modernség (beleértve a Nyugat utolsó nemzedékeit is) felől a dekonstrukciós folyamatok felé, s fordítva is: a posztmodern, új nyelvfelfogású lírától a hagyományosabb, klasszikus modern költészet felé. E közben mindkettő jellegzetességeit is képes szövegeiben megőrizni... Fenntartja a hagyomány folytathatóságának elvét, s komoly küzdelmet vív e közvetítői pozíció megtarthatóságáért. E minőségében az Orbán-költészet aztán jóval súlyosabb értékeket hozott létre, mint sok más posztmodern világ- és magyar irodalmi kortársa.”

Dérczy Péter